

[Parkov.]

Avancement ikke har kunnet finde Sted. Og paa samme Maade, som det gaar i Statsbanerne, er det ogsaa i de øvrige Etater.

Ser man paa den anden af Funktionærernes store Bundklasser, Banearbejderne, ligger det saaledes, at Banekolonnerne bestaar af en Baneformand, en Banenæstformand og adskillige Banearbejdere. Og saa er det lige oplagt, at disse Banearbejdere aldrig kan have berettiget Forventning om, at alle skulde kunne avancere. Derfor maa en lignende Betragtning gøre sig gældende her med Hensyn til det af Mindretallet foreslaaede Trøsttillæg.

Men i det hele taget maa man, naar man vil bedømme, hvilke berettigede Forventninger til Avancement den enkelte har kunnet nære, lægge Forholdene ved Indtrædelsen i Etaten til Grund. Og ser man, hvorledes Forholdene var, da de Tjenestemænd, der her er Tale om at hjælpe, indtraadte i Etaten for en fem og tyve, tredive Aar siden, laa det saaledes, at der af de ca. 1000 Assistenten, der den Gang gjorde Tjeneste under Statsbanerne, fandtes der kun ca. 30 med over 25 Aars Tjenesteadler. De, der den Gang indtraadte som Assistenten, maatte derfor kunne gaa ind med berettiget Forventning om et Avancement, naar de naaede en Tjenesteadler af op mod 25 Aar.

Det er ganske glippet. Der findes ca. 275 Assistenten med over 25 Aars Tjenesteadler. Det vil man lægge Mærke til og saa samtidig notere, at Forholdet for Funktionærklassen er det, at Antallet af Avancementspladser er langt rigeligere i Forhold til Bundstillingerne end for femogtyve, tredive Aar siden, den Gang, da de paagældende traadte ind i Statstjenesten.

Det gælder for Statsbanerne og i endnu højere Grad for de andre Etater. Man kan saaledes anføre, at i Funktionærklassen fandtes der Aar 1900 i Postetaten 3 Avancementspladser og 1000 Bundstillinger. Og i Telegrafvæsenet 139 og ingen Avancementspladser. Nu er der tilsammen 1766 Bundstillinger og 1650 Avancementspladser. Man kan da ikke andet end erkende, at der er sket overordentlig store Forbedringer for dette Personale i Forhold til de Udsigter, det havde, da det traadte ind.

Det er derfor fuldt berettiget at tage den Stilling, som Flertallet har indtaget, og jeg maa under Henvisning til, hvad jeg her har fremført fraraade de af Mindretallet stillede Ændringsforslag og anbefale

de af Flertallet stillede. Jeg kan i øvrigt slutte mig til de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen fremsatte, om at det syntes — jeg er nu ikke helt sikker paa, at det vil ske, men det forekom mig —, som om det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte antydede noget om, at der kunde ske noget ved tredje Behandling; hvis muligvis Mindretallets Ændringsforslag ikke blev vedtaget her, men faldt, var det muligt, at det ærede Medlem og hans Parti vilde stemme for Forslaget alligevel ved tredje Behandling. Men det er jo usikkert, det ved jeg ikke noget om. Jeg anbefaler altsaa at stemme for Flertallets Ændringsforslag.

Hagbart Berg: Jeg kan anbefale ærede Medlemmer at stemme for Flertallets Ændringsforslag og mod Mindretallets. Og efter at Flertallets ærede Ordfører saa udførligt har begrundet Flertallets Stilling og modsat sig Mindretallets Ændringsforslag, kan jeg indskrænke mig til ganske enkelte Bemærkninger. Jeg vil dog sige, at hverken Regeringen eller Venstre som saadan i og for sig har taget Stilling til dette Spørgsmaal om Trøsttillæg, som vi mener hører Fremtiden til. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at naar man opbygger en Lønningslov — og det var ogsaa Tilfældet i 1919 —, tager man ved den lønningsmæssige Placering Hensyn til, i hvilken Grad de paagældende Stillinger maa betragtes som Gennemgangsstillinger eller ej.

Og dér er Forholdet, som jeg tror, det maa erkendes fra alle Sider, at man da betragtede Assistentklassen i langt højere Grad som en Gennemgangsstilling, end Tilfældet er, naar der tales om Funktionærklassen. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, at tidligere var der saa godt som ingen Avancementspladser i alt Fald ikke indenfor Post- og Telegrafvæsenet og indenfor Toldvæsenet, saa de paagældende kan ikke paa det Tidspunkt, de indtraadte, have næret den Forventning, at de saa godt som alle sammen kunde avancere.

Jeg maa ligesom den ærede Ordfører og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen udtale min Forundring over, at man fra socialdemokratisk Side har kunnet skrive en Betænkning af den Karakter, her er Tilfældet. Det skulde synes ganske utroligt, at en socialdemokratisk Minister, om hvem man nok tør sige, at han i alt Fald i ikke mindre Grad føler, at han skal være Funktionærklasserne bevaagen, end Embedsmandsklasserne, gentagende som Minister kommer